

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sanctissimo Christi Iesv Dei Et Hominis Amore

Le Gaudier, Antoine

Coloniae Agrippinae, 1620

Christus Deus & homo ob perfectiones externas diligendus cap. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50572)

CHRISTVS DEVS ET HO-
mo ob perfectiones externas
diligendus.

CAPVT VII.

FECIT æternus Pater hu-
manitatem filij sui opus
omnium præstantissimum,
dignum se authore, dignum
inhabitantis Verbi domici-
lium, quod sine dubio effica-
cius coelis ipsis. i. Angelis no-
bilissimis mundi totius crea-
turis: Dei gloriam ac maiesta-
tem enarraret. In sole, inquit
propheta, posuit tabernacu-
lum suum, Christus in huma-
nitate, sponsus in thalamo
nuptiali, Rex Regum, & Do-
minus Dominantiũ in thro-
no sua maiestate nõ indigno.

Psal. 18

Et

Et sanè oportebat eam personam cuius diligendæ ac colendæ, tam graue hominibus præceptum à Patre imponebatur, in ea sua natura quæ per nostros oculos sola præcipuè incogitationem incurrebat, tot esse exterius illustratam donis, tot interius insignitam virtutibus, vt & sensus & intellectum in sui captos admiratione vel inuitos raperet ad amorem, vt non externa solum præcepti admonitione, sed naturali quoque voluntatum propensione in eam amandam incitaremur, cuius tot essent corporis animique dotes cum nostra singulari delectatione atq; vtilitate con-

B 5 iunctæ.

iunctæ. Colligam hîc breui-
 ter in vnum fasciculum, &
 sub nomine diuinæ Christi
 conuersationis, complectar
 quicquid in eius humanitate
 se in oculos hominum atque
 conspectum dabat. quain re
 parum mihi esse videretur, si
 dicerem non habet amaritu-
 dinem conuictus eius, nec
 tædium, conuersatio illius,
 nisi etiam omni morum sua-
 uitate atque honestate condi-
 retur. Primum sese obijcit
 species illa ac pulchritudo cor-
 poris eximia quidem & viri-
 lis, & diuini Verbi personam
 haud dedecens, carens omni
 mollitie, plena tamen iucun-
 da coloris suauitate, atq; apta

Sap. 8.

Pulchri-
 tudo cor-
 poris
 Christi
 Iesu.

D. Tho:
 3. p. 9
 14. a. 4.

membro-

membrorum cōformatione,
quæ naturali quadam cōsecu-
tione ex sanguinis ac humorū
perfecta contēperatione atq;
habitudine efflorescebat, vt
in diuinum eum vultum non
immeritò desiderauerint An-
geli prospicere, speciosum for-
ma præ filijs hominum, ex cui-
us solo aspectu piè creditur
multos ad vitę honestatem ex
turpitudine, ex ferocitate, ad
mansuetudinē fuisse reuoca-
tos. Accedebat sermonis gra-
tia de qua etiam dicitur, Dif-
fusa est gratia in labijs tuis, &
potentia quā tremebant mali
non minus veritatis quā vir-
tutis ac Dei hostes. Loqueba-
tur. n. corū vitā castigās tāquā

1. Pet. 1.

Psal. 44

Apo. 22

Sermo-
nis gra-

tia &
vis.

Psal 44.

Matt. 7.

IOAN. 7
LUC. 4.

potestatem habens, quam mirabantur non prorsus mali, dicentes nunquam sic homo locutus est. De qua etiam dicit beatus Lucas. Et stupebāt in doctrina eius, quia in potestate erat sermo ipsius, & tali quidem potestate, vt venti & mare, omneque genus infirmitatum, ipsi quoq; immundi spiritus ipsius imperijs dicto citius obedirent, & ex statione, quam sibi in corporibus humanis elegerant, volentes nolentes discedere cogentur, neque modo ex eius verbis, sed ex ipsis vestibus diuina illa virtus sanitatum emanabat, vt plurimos ex earū solo contactu recreari contigerit,

gerit, ex ijs morbis quos vel temporis diuturnitas, vel vehementia doloris omni arte superiores ostendebat. Comprimebāt eum populi, & beatissimum se putabat qui propius ad eum accessisset, obliti aliquando cibi & potus, domuum ac rerum suarum, post aliquot dierum spatium vix se patiebantur ab eius confortio ac societate diuelli. Ibat ad omnes beneficus animarū simul & corporum liberator, ibat omnibus benefaciens, virtus enim de illo exhibat & sanabat omnes; quos verò sanabat, corpore sanabat & mente, vitia simul ex anima, simul morbos è membris fugabat.

Mode-
stia &
grauitas

quid necesse est dicere de corporis animique motibus, in quo nulla vnquam velleuissima capitis oculorumq; conuerſio, niſi cum ratione coniuncta, omnes interni affectus ita cōpoſiti, membra omnia ita rationi obſequentia, vt nihil in eo nō congruū, nihil nō admirabili quadam diuinaq; prudentia cōtemperatum animaduertere cuiq; licuerit. Ita erāt ſenſus eius interni vigilēs, & ratio maſtra quaſi ex ſpecula motus omnes externos prouidebat, vt ne interdormiendum quidem ſe ex vno in aliud latus, ſine ratione animique aduertentia conuerteret. Corporis neceſſita-

tibus

tibus subdita quidem erat
 sanctissima eius anima, sed ijs
 non seruiebat, cum nihil in-
 sensibus, nihil in appetitu do-
 minaretur, preſto erat rationi
 virtutum omniũ famulatus,
 qui perfectiſſimè motus om-
 nes compeſcebat, & non ex-
 terna ſolum prouidentia, oc-
 caſiones omnes turbarum ac
 perturbationis auertebantur,
 ſed omnes inter ſe partes in-
 feriores cum ſuperioribus
 ſumma pace ac concordia cõ-
 ſentiebant: Erant verò adeo
 illuſtres ſummæ illius huma-
 nitatis virtutes, vt CHRIS-
 TVM bonis amabilem, odio-
 ſum improbis, admirabilẽ o-
 mnibus redderent, verbo dicã

*Virtutũ
 omnium
 ſplendor
 & ma-
 ieſtas.*

tam

tam sublimes, vt non modo hominum verbis, sed & ipsis Angelorum intelligentijs lōgo sint interuallo superiores, quas quamquam silentio ac pia meditatione venerari magis honorificum sit, quàm vei recensendo minuere, vel extenuare dicendo. Iuuat tamē paucis perstringere earum aliquas quæ & magis clarè patent, & ardentiorē Christi erga nos amorē demonstrant, parq; in nobis erga illum studium ac voluntatem possunt excitare. Eæ autem sunt imprimis excellens adeo in Deū hominesque charitas, vt nec illius imperium, nec horum salutem in acerbissimis doloribus

*Chari.
tas,*

ribus

ribus tam ignominiosæ mor-
 tis contempserit, hanc insi-
 gnis eius quæ restabat gloria,
 spes & religio comitabatur, sed
 in internis mentis secretis, vt
 plus continebantur. Emine-
 bant aliæ atque erumpebant
 mirabiliter in tanta potestate
 natiuitatis, vitæ & mortis, in
 stabulo, in alienis mensis, in i-
 ipsa cruce rerum omnium in-
 digentia, in ipsa dignitate Re-
 gis, Sacerdotis, Pontificis
 modestia & animi demissio
 singularis. Erat hominũ pro
 quibus patiebatur indignitas
 summa, furor persecquentium
 inenarrabilis, iustitia Dei cul-
 pas nostras vindicantis incre-
 dibilis, ergo ad tam inauditos

*Spes Re-
ligio.*

*Pauper-
tas.
Humili-
tas.*

*Patien-
tia.*

crucia-

ciatus, carnem delicatissimā,
vitam innocentissimam, tan-
ta patientia, tanto silentio,
tanto etiam ardore obijcere
cuius erat, nisi Dei simul &
hominis? qui nec à diuina vo-
luntate deflectere, nec ab ho-
minum charitate refrigescere
poenarum inundatione pos-
set, qui & sua tolerantia liuo-
re & sua dignitate compensa-
re poenas peccatoribus diui-
na iustitia debitas posset, cui
& carnis infirmitas campum
certaminis, dolor materiam
patientiae, mors aduersarios
procrearet, & Diuinitatis
communiō victoriam, trium-
phum ac coronam omnium
virtutū ornamentis quasi au-

ro gemmisq; illuminatā con-
 texeret. Veniāt ergo filię Sion, *Cant. 3.*
 animę Christū amantes, & vi-
 deant Regē suum Salomone
 sapientiozem in humanitatis
 diademate, quo coronauit eū
 pater suus, virtutum omniū
 conjunctione redimitū in die
 despōsationis eius, quo dedit
 eū mortalibus non modò fra-
 trem nostrum sugentem vbe- *Cant. 8.*
 ra matris suę, sed quod etiam
 suauius est, sponsum amabi-
 lissimum carnis ac bonorum
 omnium communionē con-
 iunctum. Videant inquam,
 tam amplum illum ac mani-
 festum virtutum omnium in
 C H R I S T I humanitate con-
 gestarum cumulum, quo si

non-

nondum interiores eiusdem
humanitatis, & magis recon-
ditas dotes introspicere lice-
at, hoc saltem externo virtu-
tum & perfectionum fulgore
percellantur, & ad eum amā-
dum inflammentur. Quid?
potens heu! nimium potens
ad sui desiderium fallax opum
pulchritudo, potentes sermo-
rum illecebræ ad illaquean-
das ad suam perniciem ani-
mas, potens caducæ dignita-
tis & vanæ doctrinæ æstima-
tio ad inclinanda quamcum-
que in partem iudicia, potens
utilitatis ac turpis quæstus
expectatio, potens etiam (non
raro) prauæ vitæ perditorum-
que morum ad omnem con-

forma-

formationem, & sui similitu-
dinem exemplum. Et ero tam
saxeus & durus, quem tuorū
bone ac dulcissime Iesu non
moueat ac pertrahat ad se
tam solidarum virtutum, tā
integræ innocentiae deside-
rium, quem tuæ Maiestatis ac
beneficentię magnitudo non
alliciat? quem tuæ pulchritu-
dinis ac doctrinæ suauitas nō
delectet? Tu mihi quæso cæ-
teris in rebus omnibus ama-
ritudinem infunde, vt quæ in
te vno amando est, dulce-

dinem & inueni-
am & conser-
uem.

†

CHRISTVS